

شمار فلامینگوهای دریاچه ارومیه به ۴۵ هزار بال افزایش می یابد.

اردیبهشت 20، 1398

مدیر کل حفاظت محیط زیست آذربایجان غربی گفت: شمار فلامینگوهای دریاچه ارومیه طبق آمار سال گذشته 35 هزار بال برآورد می شود که با جوجه آوری امسال به 45 هزار بال افزایش می یابد.

به گزارش نشریه الکترونیکی نگاه به نقل از روابط عمومی اداره کل حفاظت محیط زیست آذربایجان غربی؛ مهران نظری با اشاره به تاثیر افزایش تراز دریاچه ارومیه بر بهبود زندگی حیات وحش، بیان کرد: در مدت محدود نمی توان انتظار بازگشت همه پرندگان را به این مکان داشت زیرا باید به تدریج وضعیت زیستی در دریاچه و جزایر موجود احیا شود.

نظری اظهار داشت: طبق گزارش های رسیده نمودار حضور این جانداران نسبت به سال های اخیر سیر صعودی را طی می کند و سالانه 15 تا 20 درصد گونه های موجود به دریاچه باز می گردند و در این مکان ماندگار می شوند.

وی افزود: این پرنده در اراضی باتلاقی تخم گذاری می کند زیرا امنیت جوجه ها در این مکان ها بیشتر است و در مرحله تخم گذاری نیز برای این پرندگان تهدیدی وجود ندارد.

افزود: با توجه به افزایش میزان آب دریاچه ارومیه احتمال زیرآب رفتن مکان های تخم گذاری آنها وجود دارد و به همین دلیل هم اکنون این گونه ها به ضلع جنوبی دریاچه ارومیه نقل مکان کرده اند و این مکان به دلیل داشتن فاصله زیاد با روستاهای اطراف، امن است.

وی با اشاره به اینکه طی سال های گذشته این پرندگان به تکامل

زیستی در این منطقه رسیده اند، افزود: این پرندگان در مکان هایی کاملاً با تلافی و در خارج از دسترس شغال و روباه تخم گذاری می کنند.

نظری بیان کرد: غذای این جانداران آرتمیا و حشرات ریز موجود در آب دریاچه ارومیه است و این جانداران به علت آبکش بودن شکل منقارشان می توانند از حشرات ریز آب تغذیه کنند.

وی بیان کرد: تعداد آرتمیا، پرندگان، اردک سانان و غازسانان به تدریج از امسال نسبت به سال های قبل افزایش یافته که گونه «آنقوت» شاخص ترین آنهاست.

نظری اضافه کرد: پرندگان در حال زیست در این استان اغلب مهاجر هستند و جمعیت پرنده بومی استان نیز به علت زمستان های سخت و سرد به مناطق گرم تر مهاجرت می کنند ولی از اسفند ماه دوباره به استان باز می گردند.

وی بیان کرد: جمعیتی که در زیستگاه های آبی آذربایجان غربی ماندگار می شوند و آشیانه سازی می کنند شامل آنقوت، فلامینگو و اردک است که در تالاب های اقماری دریاچه جمعیت آنان بعد از زمستان رو به ازدیاد می گذارد.

دریاچه ارومیه بزرگترین مکان تجمع این پرنده تا حدود 500 هزار بال تا سال 1380 بود ولی به تدریج با رخ دادن بحران کم آبی و بهم خوردن تعادل وضعیت زیستی در این زیست بوم تعداد پرندگان کاهش یافت و در اوایل دهه 90 جمعیت آن به صفر رسید.